

NOVEMBER

I OSA

Max Harnoon. "Mustvalge". lk 128 3

II OSA

Rein Raud. "Unelindude rasked saapad". lk 85 4

I OSA

NÄRVILINE HERMAN võtab sigareti
ja surub huulte koltunud kruustangide vahele.
Huuled on nagu sygisesed lehed.

Kalk päike tõstab pilguks lornjeti
ja silmitseb tumenevat akent.
Ei, see on tema jaoks
liiga tume.

Öö tagasihoidmatud koerad
söövad udu.
Ööseks korjab tuul lilledelt kokku
nende habemed.

Herman, su huuled sosistavad mulle
sätendavalt valusaid, häbist nähtamatuid sõnu,
ytleb sigaret.
Herman jääb kuulatama.
Tume kardin mähib ta asuursesse unne.

Viimaseid kalbeid lumehelbeid
nokib kurbpehmest õhust ja üksindusest
kuhtunud lind
ning langeb siis haigena maha.

II OSA

Siin puhab? Ei ta puhka
midagi, lihtsalt möödas on,
läinud üle ja mitte ära.
Rahus? Kas siis tõesti võib
pidada rahuks puudumist:
kui pole soove, võbelust, vaadet,
kui pole ainukordsust. Ei,
mina loodan küll teistsugust rahu,
seda, mis täiega kohal, seda, millel ollakse,
endaga, siis, kui on leitud täpsus -
juhuslik! - kui kõik sõnad on nii,
et ei tea isegi miks, aga ainsad sõnad.